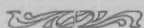

vzvīšeni zavesti, da je dobro delo res dobro delo le takrat, ako se edinole Bogu daruje. V tem trenutku se mī je zdelo, da je v njenih očeh zasijala rajska lepota njene plemenite duše, da se je nebo samo ljubeznivo nagnilo čeznjo in jo oblilo z ono nadnaravno lepoto, ki razveseljuje čelo božje oko. Tedaj je bilo, ko sem prvi-krat vzljubila tiho čednost, čednost, ki je najsrečnejša tedaj, ko vé zanjo edinole Bog.

In neznana trojica je ostavila znamenje in odšla proti mestu. Meni pa je še dolgo vsaka večerna zarja vzbujala spomin na nadnaravni blesk, ki sem ga oni večer videla razlitega po licu plemenite dame.

S. C.

Marijin vrtec v Škofji Loki.

(K sliki.)

V »Angelčku« od marca ste brali o našem novo-ustanovljenem Marijinem vrtcu. Danes pokažem mladim čitateljem sliko vseh 100 cvetk vzcvetelega vrtca. Le dobro si jih ogledjte!

Najmanjšo, ki sedi pri nogah gospoda voditelja, gotovo že poznate. To je tista pridna učenka, ki vselej prva skuša č. sestro učiteljico razveseliti, ako so se morali razjeziti nad drugimi učenkami. In veste, kako izkuša pomiriti opravičeno nevoljo svoje dobre učiteljice? Svojo modro glavico nasloni na klop in si jo zakrije z rokami, tako da skozi prstke kuka na učiteljico in jim pritajeno šepeče: »Ali ste še hudi?« Potem pa zopet prekriža lakti, kakor jo tudi tukaj vidite naslikano.

Onole v zadnji vrsti vam popišem, da jo boste vsi najpridnejši »Angelčkovi« čitatelji posnemali. Kakor več drugih, hoče tudi ta, ako le mogoče, vsak dan pristopiti k sv. obhajilu. Do šole in do cerkve pa ima od doma skoro uro hoda. Tešč pa tudi ne more ostajati do opoldne ali celo do ene popoldne. In kaj si je izmislila brihtna glavica? Svojo dobro mamico je naprosila, da ji vsako jutro napolnijo precejšnjo steklenico z gorko kavo ali s kuhanim mlekom in da ji odrežejo velik kos kruha. Vse to vtakne h knjiгам v torbico, potem pa hajdi k šolski

sv. maši, pred katero prejme sv. obhajilo. Po končanem sv. opraviilu pa hitro v šolo, kjer še pred poukom slastno použije svoj zajtrk.

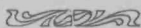
Kajne, tako je pa že mogoče ubogati sv. Očeta, ki želijo, da bi že tudi otroci vsak dan pristopali k mizi Gospodovi. In res, ta njena iznajdba ni ostala osamljena. Tudi med najmanjšimi bi našli v torbicah s kavo ali z mlekom napolnjene steklenice.

Tako delajo pa samo oddaljene učenke. Zdaj pa poiščite na sliki mestne deklice! Tem pa ljubeče pobožne matere doma pripravijo skodelico shlajenega zajtrka. Ko mašnik zaužije sv. obhajilo, tedaj se dvignejo one mestne deklice, ki so pred sv. mašo prejele angelski Kruh, da po prstih odidejo domov in zaužijejo skromno okrepčilo.

Vendar vse ne prejemajo vsak dan sv. obhajila; toda le malo ali nič ni takih v Marijinem vrtcu, ki bi se vsaj vsako nedeljo in vsak praznik ne približale Gospodovi mizi. In ker tolikokrat pijejo iz studenca milosti in modrosti, zato so pa tudi v šoli najboljše učenke.

Zdaj jih pa ne smem več hvaliti, da jim prevzetnost ne zatemni otroško preprostega ličeca, kajti mnoge od njih tudi same z veseljem prebirajo »Vrtec« in »Angelčka«.

S. C.

Mali Kristofor.

Otroški igrokaz v štirih slikah. Spisal Bogumil Gorenjko.

Četrta slika.

Polgosposka soba pekova.

Prvi prizor.

Pek sedi v naslonjaču, njegova žena pospravlja in briše prah z mize in ureja stole.

Pek. Dobrega učenca smo dobili, tega Janeza. Tako ga imam rad, kakor bi bil moj!

Žena. In kako je pobožen in pošten!

Pek. Nič se ne bojim, če ga pošljem samega v pekarijo ali prodajalno. Prej nam je pa zmeraj kaj zmanjkalo.

Žena. In kako rad ima Tončka, in Tonček nje! Kaka prijatelja sta si! Naš bi bil najrajši vedno pri njem, in on bi ga najrajši tudi kar v žepu nosil s seboj.